

ភាពផ្ទុយគ្នារវាងគ្រិស្តសាសនាអូស្ត្រាលី និងគ្រិស្តសាសនាសញ្ញាថ្មី

សេចក្តីផ្តើម

សៀវភៅវិវរណៈ ជំពូកទី ០០០ មានសំបុត្រពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្តទៅកាន់ព្រះវិហារចំនួនប្រាំពីរនៅអាស៊ីមីនី ដែលនីមួយៗបម្រើជាអាសយដ្ឋានប្រវត្តិសាស្ត្រ និងជានិមិត្តរូបសម្រាប់ស្ថានភាពព្រះវិហារទូលំទូលាយជាងនេះតាមពេលវេលា។ ក្នុងចំណោមទាំងនេះ ព្រះវិហារនៅព្រីកាម៉ុម (វិវរណៈ ០:០០០០០) ត្រូវបានបកស្រាយជាញឹកញាប់នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌអវសានចាន់ថាតំណាងឱ្យដំណាក់កាលនៃសាសនាគ្រិស្តដែលត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈដោយការប៉ុន្តែត្រូវបានសម្របសម្រួលដោយសម្ព័ន្ធភាពលោកិយ - ជាពិសេស ការកាន់គោលលទ្ធិដែលប្រដូចទៅនឹងបាឡាម (ដែលនាំឱ្យមានការគោរពបូជាព្រះ និងអសីលធម៌) និងនីកូឡាស (ឋានានុក្រមបញ្ជីលើគ្រហស្ថ)។ តាមប្រវត្តិសាស្ត្រ ព្រីកាម៉ុមគឺជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃការគោរពបូជាអធិរាជ ដោយ ០០០០០០; បណ្តុំរូបសាសនា០០០០០; អាចសំដៅទៅលើអាសនៈរបស់សេយ្យុស ឬការគោរពបូជាអធិរាជរូម៉ុង ដែលជានិមិត្តរូបនៃការជាប់គាំងអំឡុង ក្នុងការអនុវត្តរឿងនេះចំពោះសាសនាគ្រិស្តអូស្ត្រាលីដក់ខាងកើត (ដូចដែលបានវាយតម្លៃឡើងវិញពីការវិភាគមុនដោយប្រើគោលលទ្ធិទំនើប) វាក្តសបញ្ជាក់ពីភាពតានតឹងដែលយល់ឃើញរវាងការអភិរក្សជំនឿបុរាណដ៏គួរឱ្យសរសើរ និងគម្លាតពីភាពបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ដូចជាការរួមបញ្ចូលជាមួយអាជ្ញាធររដ្ឋ (០០០០០០០០០ ០០០០០០០០០០០០០) រចនាសម្ព័ន្ធបានុក្រម និងការអនុញ្ញាតទំនើបៗដូចជាការពន្យាកំណើត និងការលែងលះ ដែលត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាការសម្របសម្រួលខាងសីលធម៌ស្រដៀងនឹងការបង្រៀនរបស់បាឡាម។ លិខិតនេះសរសើរដល់ការកាន់ខ្ជាប់ ខណៈពេលដែលស្តីបន្ទោសការអត់ឱនចំពោះគោលលទ្ធិដែលបំភាន់ ដោយអំពាវនាវឱ្យមានការប្រែចិត្ត និងសន្យាថានឹងមាននំម៉ាណាលាក់កំបាំងដល់អ្នកដែល ប្រភេទវិទ្យានេះគូសបញ្ជាក់ពីប្រធានបទនៃការប្រុងប្រយ័ត្នខាងគោលលទ្ធិ ដែលស្របនឹងការរិះគន់អំពីទំនាក់ទំនងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់គ្រិស្តអូស្ត្រាលីដក់ខាងកើត និងធាតុផ្សំក្រៅព្រះគម្ពីរ។

ពាក្យថា ០០០០០០; គ្រិស្តសាសនាអូស្ត្រាលីដក់ខាងកើត; សំដៅទៅលើសាសនាគ្រិស្តអូស្ត្រាលីដក់ខាងកើត ដែលមានបួសគល់របស់វាទៅកាន់សហគមន៍គ្រិស្តសាសនា ហើយអះអាងពីភាពជាប់លាប់ជាមួយពួកសាវ័កតាមរយៈប្រពៃណី ពិធីសាសនា និងគោលលទ្ធិ។ ០០០០០០; គ្រិស្តសាសនាសញ្ញាថ្មី០០០០០០; ដូចដែលត្រូវបានប្រើជាញឹកញាប់នៅក្នុងបរិបទនេះ ជាធម្មតាបង្កប់ន័យពីទម្រង់នៃគ្រិស្តសាសនាដែលផ្អែកលើព្រះគម្ពីរទាំងស្រុង ដោយគ្មានការរឹតតែនៅពេលក្រោយដូចជាសាក្រាម៉ង់ដែលមានលក្ខណៈជាផ្លូវការ ឬការអនុវត្តការគោរពបូជា។ អ្នករិះគន់អះអាងថា ជំនឿ និងការអនុវត្តអូស្ត្រាលីដក់ខាងកើតនឹងការបង្រៀនរបស់ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីលើអំណាច សេចក្តីសង្គ្រោះ ការគោរពបូជា និងធម្មជាតិរបស់មនុស្ស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកគ្រិស្តសាសនា និងអ្នកការពារសាសនាអូស្ត្រាលីដក់ខាងកើត គោលលទ្ធិរបស់ពួកគេត្រូវបានតម្រើយ៉ាងពេញលេញជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរ ដែលត្រូវបានបកស្រាយតាមរយៈកែវភ្នែកនៃប្រពៃណីសាវ័ក និងសំណើរបស់ពួកបុព្វបុរសសាសនាចក្រ (មេដឹកនាំគ្រិស្តសាសនាដំបូងៗដូចជា ០០០០០០០០០០០, ០០០០០ ០០០ ០០០០០ និង ០០០០ ០០ ០០០០០០០០)។

ខាងក្រោមនេះ យើងគូសបញ្ជាក់ពីភាពផ្ទុយគ្នាសំខាន់ៗដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ដោយដកស្រង់ចេញពីព្រះគម្ពីរ និងពួកបិតាសាសនាគ្រិស្តអូស្ត្រាលីដក់ខាងកើត។ ទាំងនេះគឺផ្អែកលើការរិះគន់ទូទៅ និងការបដិសេធរបស់អូស្ត្រាលីដក់ខាងកើត។ សូមកត់សម្គាល់ថា ពួកបិតាសាសនាចក្រគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃអូស្ត្រាលីដក់ខាងកើត ដូច្នេះពួកគេត្រូវបានលើកឡើងជាញឹកញាប់ដើម្បីគាំទ្រដំណើររបស់អូស្ត្រាលីដក់ខាងកើត ទោះបីជាការបកស្រាយខុសគ្នាក៏ដោយ។ យើងបានផ្តោតលើភស្តុតាងពីប្រភពបកស្រាយ ដោយតំណាងឱ្យភាគីទាំងពីរសម្រាប់តុល្យភាព។

១. អំណាចនៃប្រពៃណីទល់នឹងព្រះគម្ពីរតែមួយមុខ

- ០ ភាពផ្ទុយគ្នាដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ (ទស្សនៈរបស់អ្នករិះគន់): គ្រិស្តសាសនាអូស្ត្រាលីដក់ខាងកើត ០០០០០០; បុរពណ៌បរិសុទ្ធត០០០០០០; (រួមទាំងក្រុមប្រឹក្សាសាសនាគ្រិស្ត សំណើរបស់អ្នកប្រាជ្ញសាសនាចក្រ ពិធីសាសនា និងរូបតំណាង) ឱ្យមានអំណាចស្មើគ្នាជាមួយព្រះគម្ពីរ ដែលអ្នករិះគន់និយាយថា ធ្វើឱ្យគ្មានប្រសិទ្ធភាពនៃព្រះគម្ពីរ និងនាំទៅរកគោលលទ្ធិដែលបង្កើតឡើងដោយមនុស្ស។ នេះផ្ទុយនឹងការពិពណ៌នារបស់គម្ពីរ និងត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយព្រះ ដោយមិនចាំបាច់មានប្រភពបន្ថែមដែលមិនអាចខុសបាននោះទេ។ ឧទាហរណ៍ ធ្វើម៉្លេចទី២ ៣:១៦-១៧ ចែងថា៖ ០០០០០០; គម្ពីរទាំងអស់ត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយព្រះ ហើយមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការបង្រៀន ការស្តីបន្ទោស ការកែតម្រូវ និងការហ្វឹកហ្វឺនក្នុងសេចក្តីសុចរិត ដើម្បីឱ្យអ្នកបម្រើរបស់ព្រះត្រូវបានបំពាក់យ៉ាងពេញលេញសម្រាប់ការងារល្អគ្រប់យ៉ាង។

អ្នករិះគន់អះអាងថា នេះធ្វើឱ្យប្រពៃណីក្រៅព្រះគម្ពីរមិនចាំបាច់ ដោយបន្ទុកការស្តីបន្ទោសរបស់ព្រះយេស៊ូវចំពោះពួកផារីស៊ីចំពោះការផ្តល់អាទិភាពដល់ប្រពៃណី (ម៉ាកុស ៧:១៣-១៥; ដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្មានប្រសិទ្ធភាពដោយសារប្រពៃណីរបស់អ្នកដែលអ្នកបានបន្ត០០០០០)។

□ ការបដិសេធរបស់គ្រិស្តអូស្សូដក់ស៍៖ ប្រពៃណីមិនមែនជាការបំបែកចេញពី ឬលើសពីព្រះគម្ពីរនោះទេ ប៉ុន្តែវាម្តងបញ្ចូលវា ដូចដែលព្រះគម្ពីរផ្តល់បញ្ជាឱ្យកាន់តាមការបង្រៀនរបស់សាវ័កផ្ទាល់មាត់ និងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ ថែស្យាទូរីទី២ ២:១៥ ណែនាំថា៖ «ចូរឈរឱ្យរឹងមាំ ហើយកាន់ខ្ជាប់នូវការបង្រៀនដែលយើងបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នា ទាំងដោយពាក្យសម្តី ឬដោយសំបុត្រ»។ ពួកបិតាសាសនាចក្រដូចជា បាស៊ីល ដ៏អស្ចារ្យ (ប្រហែលឆ្នាំ ៣៣០-៣៧៩ គ.ស.) នៅក្នុងសៀវភៅ ០០ ០០០ ០០០០ ០០០០០០ (ជំពូកទី ២៧) បញ្ជាក់ថាប្រពៃណីដែលមិនបានសរសេរ (ឧទាហរណ៍ សញ្ញានៃឈើឆ្កាង) មានអំណាចសាវ័កស្មើនឹងព្រះគម្ពីរ ដោយអះអាងថាពួកគេត្រូវបានបន្តដើម្បីទប់ស្កាត់ការពុករលួយខាងគោលលទ្ធិ។ ប្រភពគ្រិស្តអូស្សូដក់ស៍សង្កត់ធ្ងន់ថា សាសនាចក្របានចងក្រងសៀវភៅសញ្ញាថ្មីតាមរយៈប្រពៃណី (ឧទាហរណ៍ តាមរយៈក្រុមប្រឹក្សាដូចជា ០០០០០០០០ ក្នុងឆ្នាំ ៣៩៧ គ.ស.) ដូច្នោះការបដិសេធប្រពៃណីធ្វើឱ្យខូចអំណាចរបស់ព្រះគម្ពីរ។ ពួកគេមើលឃើញការសង្កត់ធ្ងន់លើព្រះគម្ពីរតែម្នាក់ឯងថា នាំឱ្យមានភាពរីករាយ ព្រោះព្រះគម្ពីរមិនអាចបកស្រាយដោយខ្លួនឯងដោយគ្មានបរិបទរបស់សាសនាចក្របានទេ។

២. សេចក្តីសង្គ្រោះជាកិច្ចសហការ (កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយព្រះគុណ) ទល់នឹង ជំនឿតែម្នាក់ឯង

□ ភាពផ្ទុយគ្នាដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ (ទស្សនៈរបស់អ្នករិះគន់): គ្រិស្តអូស្សូដក់ស៍បង្រៀនពីសេចក្តីសង្គ្រោះជាដំណើរការមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចសហការ (ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា) រួមទាំងកិច្ចការដូចជាសាក្រម៉ង់ និងការអនុវត្តប្លង់ ដែលនាំទៅដល់ ០០០០០០; ការកូលាយជាព្រះ០០០០០០; (០០០០០០០០ ការក្លាយជាដូចព្រះ)។ នេះត្រូវបានគេចោទប្រកាន់ថាផ្ទុយនឹងការសង្កត់ធ្ងន់របស់គម្ពីរសញ្ញាថ្មីលើសេចក្តីសង្គ្រោះដោយសេចក្តីជំនឿតែម្នាក់ឯង ក្រៅពីការប្រព្រឹត្តិ។ អេភេសូរ ០:០-០ ប្រកាសថា៖ «ជឿគឺដោយសារព្រះគុណ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿ ហើយនេះមិនមែនមកពីអ្នករាល់គ្នាទេ វាគឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះ មិនមែនដោយការប្រព្រឹត្តិទេ ដូច្នោះគ្មានអ្នកណាអាចអូសបន្លំបានឡើយ»។ អ្នករិះគន់ចង្អុលទៅរ៉ូម ០:០០ («មនុស្សម្នាក់ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារសេចក្តីជំនឿ ក្រៅពីការប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យ») ហើយប្រកែកថា គ្រិស្តអូស្សូដក់ស៍ច្រឡំសេចក្តីសុចរិត (ការប្រកាសភ្លាមៗអំពីសេចក្តីសុចរិត) ជាមួយនឹងការញែកជាបរិសុទ្ធ (ការរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់) ដែលអាចធ្វើឲ្យព្រលឹងវិនាសដោយការបន្ថែមការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់មនុស្ស។

□ ការបដិសេធរបស់គ្រិស្តអូស្សូដក់ស៍៖ សេចក្តីសង្គ្រោះគឺដោយសារព្រះគុណ ប៉ុន្តែសេចក្តីជំនឿគឺសកម្ម និងសហការ ដោយសារព្រះគម្ពីររួមបញ្ចូលសេចក្តីជំនឿ ហើយធ្វើការដោយគ្មានការបំបែក។ យ៉ាកុប ២:២៤ ចែងថា៖ «អ្នករាល់គ្នាឃើញថា មនុស្សម្នាក់ត្រូវបានចាត់ទុកថាសុចរិតដោយសារអ្វីដែលពួកគេធ្វើ មិនមែនដោយសារសេចក្តីជំនឿតែមួយមុខនោះទេ» ហើយខទី ២៦ បន្ថែមថា៖ «ដូចជារូបកាយដែលគ្មានវិញ្ញាណស្លាប់ សេចក្តីជំនឿដែលគ្មានការប្រព្រឹត្តិស្លាប់ដែរ»។ ពួកបិតាសាសនាចក្រដូចជា អាថាណាស៊ីស (ប្រហែល ២៩៦-៣៧៣ គ.ស.) នៅក្នុងសៀវភៅ ០០ ០០០ ០០០០០០០០០០ ពិពណ៌នាអំពី ០០០០០០០០ ថាជាការស្តារឡើងវិញរបស់មនុស្សជាតិតាមរយៈការចាប់កំណើតជាមនុស្ស។ មិនមែនជាគុណសម្បត្តិដែលទទួលបាននោះទេ ប៉ុន្តែជាការចូលរួមក្នុងជីវិតដ៏ទេវភាព (ពេត្រុសទី២ ១:៤៖ «ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចចូលរួមក្នុងធម្មជាតិដ៏ទេវភាព គ្រិស្តអូស្សូដក់ស៍បញ្ជាក់ថា កិច្ចការគឺជាផលផ្លែនៃព្រះគុណ មិនមែនជាគុណសម្បត្តិទេ ហើយដកស្រង់ពី ភីលីព ២:១២-១៣ («ខំប្រឹងធ្វើសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ្នកដោយភ័យខ្លាច ហើយញាប់ញ័រ ជឿគឺជាព្រះដែលធ្វើការនៅក្នុងអ្នក») ដើម្បីបង្ហាញពីភាពស៊ីសង្វាក់គ្នារវាងព្រះ និងមនុស្ស។ ពួកគេប្រកែកថា «សេចក្តីជំនឿតែមួយមុខ» មិនមែនជានឹងសក្តិភាពព្រះគម្ពីរពេញលេញ និងប្រថុយនឹង ០០០០០០០-០០០០០០០០ (ភាពគ្មានច្បាប់)។

៣. ការគោរពបូជាបូជានិរាស និងពួកបរិសុទ្ធ ទល់នឹង ការហាមឃាត់ការគោរពបូជាបូជានិរាស

□ ភាពផ្ទុយគ្នាដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ (ទស្សនៈរបស់អ្នករិះគន់): ការអនុវត្តរបស់គ្រិស្តអូស្សូដក់ស៍ដូចជាការឱនក្បាល ការចើប ឬការអធិស្ឋាននៅចំពោះមុខរូបតំណាងរបស់ពួកបរិសុទ្ធ និងម៉ារី ត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាការថ្វាយបង្គំបូជា ឬការភោគសរសើរ ដែលផ្ទុយនឹងការខ្វះការអនុវត្តបែបនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ប្រឆាំងនឹងរូបចម្លាក់។ និកូម៉ន ២០:៤-៥ (ដែលបានយោងនៅក្នុងបរិបទនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី) ព្រមានថា៖ «កុំធ្វើរូបព្រះសម្រាប់ខ្លួនអ្នក... កុំឱនក្បាលចំពោះរូបទាំងនោះ ឬគោរពបូជារូបទាំងនោះឡើយ»។ អ្នករិះគន់កត់សម្គាល់ថាគ្មានកំរនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីសម្រាប់ការអំពើវិនាសដល់ពួកបរិសុទ្ធជាអ្នកអង្វរនោះទេ

ដោយដកស្រង់ចេញពី ធីតូថេទី១ ២:៥ ថា៖ «ដ្បិតមានព្រះតែមួយ និងជាអ្នកសម្របសម្រួលតែមួយរវាងព្រះ និងមនុស្សជាតិ គឺមនុស្សជាតិ គឺព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ»។

- ការបដិសេធរបស់គ្រីស្ទអូស្តូដក់៖ ការគោរពបូជា (០០០០០) គោរពដល់ពួកបរិសុទ្ធជាសមាជិកនៃរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលខុសពីការគោរពបូជា (០០០០០០) ដែលបម្រុងទុកសម្រាប់ព្រះ ហើយរូបតំណាងគឺជាបង្អួចទៅកាន់ព្រះ មិនមែនរូបព្រះទេ។ ព្រះគម្ពីរពិពណ៌នាអំពីការគោរពបូជា ដូចជាវិវរណៈ ៥:៨ (ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យអធិស្ឋានដល់ពួកបរិសុទ្ធ) និងហេព្រើរ ១២:១ (ហ្វូងសាក្សី)។ លោកបូជាចារ្យយ៉ូហាននៃទីក្រុងដាម៉ាស (ប្រហែលឆ្នាំ ៦៧៥-៧៤៩ គ.ស.) នៅក្នុងសៀវភៅ ០០ ០០០ ០០០០០០ ០០០០០០ ការពាររូបតំណាងប្រឆាំងនឹងការរើសអើងរូបតំណាង ដោយលើកឡើងពីការចាប់កំណើតជាមនុស្ស៖ ចាប់តាំងពីព្រះបានលេចចេញជារូបរាងនៅក្នុងព្រះប្រាសាទ (យ៉ូហាន ១:១៤) ការពណ៌នាអំពីទ្រង់គោរពដល់ការពិតនៃភាពជាមនុស្សរបស់ទ្រង់។ គ្រីស្ទអូស្តូដក់ចង្អុលបង្ហាញពីកំរិតនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ដូចជាចេតិយ (និក្ខមនំ ២៥:១៨-២២) ហើយអះអាងថាព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបំពេញ មិនមែនលុបចោលនិមិត្តសញ្ញាបែបនេះទេ។ ការអធិស្ឋាន ០០០០០; ទៅកាន់០០០០០; ពួកបរិសុទ្ធមានន័យថាសុំការអង្វររបស់ពួកគេ ដូចជានៅក្នុងសំណើនៅលើផែនដី (យ៉ាកូប ៥:១៦៖ ០០០០០; អធិស្ឋានសម្រាប់គុនាទៅវិញទៅមក០០០០០;)។

៤. ទស្សនៈអំពីអំពើបាបដើម និងធម្មជាតិរបស់មនុស្ស

- ភាពផ្ទុយគ្នាដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ (ទស្សនៈរបស់អ្នកវិះគន់): គ្រីស្ទអូស្តូដក់ស្រៀវអំពី ០០០០០; អំពើបាបដួនតា០០០០០; (មនុស្សជាតិទទួលមរតកជីវិតរមែងស្លាប់ និងទំនោរទៅរកអំពើបាបពីអំពើបាប ប៉ុន្តែមិនមែនកំហុសផ្ទាល់ខ្លួនទេ) បដិសេធអំពើបាបក្រៅទាំងស្រុង ឬកំហុសដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់។ នេះត្រូវបានគេចោទប្រកាន់ថាបានធ្វើឱ្យការពិពណ៌នានៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មីអំពីទាសភាពរបស់មនុស្សជាតិមានភាពទន់ភ្លន់ ដោយបន្ទាបបន្ថោកតម្រូវការសម្រាប់ការប្រោសលោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ រ៉ូម ៥:១២,១៨ ចែងថា៖ «អំពើបាបបានចូលមកក្នុងលោកីយ៍តាមរយៈមនុស្សម្នាក់ ហើយសេចក្តីស្លាប់តាមរយៈអំពើបាប... លទ្ធផលនៃការរំលងតែមួយគឺជាការថ្កោលទោសដល់មនុស្សទាំងអស់»។
- ការតបតរបស់គ្រីស្ទអូស្តូដក់ស៍៖ ការដួលរលំបាននាំមកនូវសេចក្តីស្លាប់ និងការពុករលួយ ប៉ុន្តែកំហុសគឺជារឿងផ្ទាល់ខ្លួន (អេសេគាល ១៨:២០៖ «អ្នកណាដែលធ្វើបាប គឺអ្នកនោះនឹងត្រូវស្លាប់»)។ លោកបូជាចារ្យ អ៊ីវីណាអ៊ុស (ប្រហែលឆ្នាំ ១៣០-២០២ គ.ស.) នៅក្នុងសៀវភៅប្រឆាំងនឹងសាសនាខុសឆ្គង ពិពណ៌នាអំពីអំពើបាបរបស់អំពើបាបថាជាការឆ្គងភាពទន់ខ្សោយដល់មនុស្សជាតិ មិនមែនជាការដាក់ទោសដោយស្វ័យប្រវត្តិនោះទេ ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើការរំលឹកឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទដើម្បីព្យាបាលវា។ អ្នកកាន់សាសនាគ្រីស្ទដកស្រង់ទំនុកតម្កើង ៥១:៥ («ពិតណាស់ ខ្ញុំមានបាបតាំងពីកំណើត») ថាជាកំណាព្យ មិនមែនជាកំហុសខាងគោលលទ្ធិទេ ហើយអះអាងថាទស្សនៈរបស់ពួកគេស្របនឹងការអំពើបាបរបស់ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីឱ្យប្រែចិត្តដោយមិនសន្មតថាមានការថ្កោលទោសជាសកលតាំងពីកំណើត។

៥. សាក្រាម៉ង់ (ខ. អីការីស្ទ និង សារភាព) ជារឿងសំខាន់ ធៀបនឹងនិមិត្តរូប

- ភាពផ្ទុយគ្នាដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ (ទស្សនៈរបស់អ្នកវិះគន់): គ្រីស្ទអូស្តូដក់ស៍មើលឃើញថាពិធីបុណ្យ ០០០០០០០០០០ ជារូបកាយ និងព្រះលោហិតពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (ការរំលឹកដល់ការថ្វាយយញ្ញបូជាម្តងហើយម្តងទៀត) ហើយទាមទារឱ្យមានការសារភាពចំពោះបូជាចារ្យ ដែលផ្ទុយនឹងយញ្ញបូជាម្តងហើយម្តងទៀតនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងការចូលទៅជិតព្រះដោយផ្ទាល់។ ហេព្រើរ ០០:០០,០០: «យើងត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធ តាមរយៈការថ្វាយយញ្ញបូជានៃរូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទម្តងសម្រាប់ទាំងអស់... ដោយសារយញ្ញបូជាតែមួយ ទ្រង់បានធ្វើឱ្យអស់អ្នកដែលត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធ បានល្អឥតខ្ចោះជារឿងរហូត»។ យ៉ូហានទី១ ០:០ សន្យាថានឹងសារភាពដោយផ្ទាល់ចំពោះព្រះ។
- ការតបតរបស់គ្រីស្ទអូស្តូដក់ស៍៖ ពិធីអីការីស្ទគឺជាការចូលរួមក្នុងយញ្ញបូជាដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (ហេព្រើរ ១៣:៨៖ «ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារឿងរហូត») មិនមែនជាការបូជាឡើងវិញទេ យោងតាមយ៉ូហាន ៦:៥៣-៥៦ («លុះត្រាតែអ្នករាល់គ្នាបរិភោគសាច់របស់កូនមនុស្ស ហើយផឹកឈាមរបស់ទ្រង់ នោះអ្នករាល់គ្នាបានជីវិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាទេ»)។ លោកបូជាចារ្យ អ៊ីញ៉ាសៀស នៃអាន់ទីយ៉ូក (ប្រហែល ៣៥-១០៧ គ.ស.) នៅក្នុងលិខិតទៅកាន់ស្វីណាន ហៅវាថា «ថ្នាំនៃអមតភាព»។ ការសារភាពចំពោះបូជាចារ្យបំពេញតាម យ៉ាកូប ៥:១៦ និង យ៉ូហាន ២០:២៣ (ព្រះគ្រីស្ទប្រទានអំណាចដល់ពួកសាវ័កដើម្បីអត់ទោស គ្រីស្ទអូស្តូដក់ស៍មើលឃើញសាក្រាម៉ង់ថាជាការបញ្ចូលដោយព្រះគុណ មិនមែនជានិមិត្តរូបទេ ដែលស្របនឹងការអនុវត្តរបស់សាសនាចក្រដំបូង។

៦. គម្ពីរសុខុម (ការរួមបញ្ចូលសៀវភៅ ០០០០០០០០០០០០០០០០)

០ ភាពផ្ទុយគ្នាដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ (ទស្សនៈរបស់អ្នកវិភាគ): ព្រះគម្ពីរគ្រិស្តស្ស្យដក់ស័រមមានសៀវភៅដូចជា ០០០០០ និង ០០០០០០០០០០ (០០០០០០០០០០ ក្នុងទស្សនៈមួយចំនួន) ដែលមិនត្រូវបានដកស្រង់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីថាជាសៀវភៅដែលមានសិទ្ធិអំណាច និងមានកំហុសគោលលទ្ធិដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ (ឧទាហរណ៍ ការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកស្លាប់នៅក្នុង ០ ០០០០០០០០០០ ០០)។ នេះពង្រីកស្តង់ដារលើសពីបទគម្ពីរហេព្រើរដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រើ ដោយផ្ទុយនឹងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ដែលមាន ០០ សៀវភៅដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

០ ការបដិសេធរបស់គ្រិស្តស្ស្យដក់៖ គម្ពីរសេបទូជីន (គម្ពីរសញ្ញាចាស់របស់ក្រិក រួមទាំងសៀវភៅទាំងនេះ) ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយព្រះយេស៊ូវ និងពួកសាវ័ក (ឧទាហរណ៍ ហេព្រើរ ១១:៣៥ សំដៅទៅលើ ២ ម៉ាកកាប៊ី ៧)។ ពួកបិតាសាសនាចក្រដូចជា អាថាណាស៊ីស បានចុះបញ្ជីពួកវានៅក្នុងលិខិតបុណ្យលើកទី ៣៩ របស់គាត់ (ឆ្នាំ ៣៦៧ គ.ស.) ថាជាការពង្រឹង ហើយក្រុមប្រឹក្សាបានអះអាងពីពួកវា។ គ្រិស្តស្ស្យដក់អះអាងថា ការដកចេញនូវសៀវភៅទាំងនេះគឺជាការច្នៃប្រឌិតថ្មី ហើយសៀវភៅទាំងនេះគាំទ្រគោលលទ្ធិដូចជាការអង្វរ (ស្របនឹងវិវរណៈ ៨:៣-៤)។

សរុបមក «ភាពផ្ទុយគ្នា» ទាំងនេះច្រើនតែកើតចេញពីការបកស្រាយខុសគ្នា៖ ទស្សនៈដែលសង្កត់ធ្ងន់លើបទគម្ពីរតែម្នាក់ឯងផ្តល់អាទិភាពដល់ការបកស្រាយរបស់ខណៈពេលដែលគ្រិស្តស្ស្យដក់ស័រមសង្កត់ធ្ងន់លើប្រពៃណីសហគមន៍ដែលដឹកនាំដោយពួកបិតា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប្រភពគ្រិស្តស្ស្យដក់ស័រមអះអាងថាការខណៈពេលដែលអ្នកវិភាគមើលឃើញការកើនឡើងក្រោយសាវ័ក។ សម្រាប់ការរកកាន់តែស៊ីជម្រៅ សូមពិគ្រោះជាមួយអត្ថបទបឋមដូចជា ០០០០០០០០០០០ (សំណេររបស់ពួកបិតា)។ អាហារូបករណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រ ដូចដែលបានការពារនៅក្នុងបរិបទគ្រិស្តស្ស្យដក់ស័រម អាចបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់អំពីរឿងទាំងនេះដោយពិនិត្យមើលសាសនាដូចជានៅព្រះវិហារទីពីរ និងការអនុវត្តសាសនាចក្រដំបូងៗ។